

Det måste därför räknas Nightcaperna till högsta beröm, att de hushålla med en sådan herrlig gåfva som ljuset, och det kan väl icke gifvas något högre bevis för deras kärlek till detsamma, än att de försakande lefva i en upplysning midtemellan mörker och skymning. Och det var i denna punkt Nightcap verkligen har likket med den omnämnda säcken m. m.

10 Tvärtemot seden hos alla fruntimmer och vissa berömda författare, hvilka för ett Bihang spara den hufvudsak, som förklarar hela den föregående episteln, hafva vi här genast lemnat läsaren en underrättelse om Nightcap, hvilken med ens ger honom ett noggrannt begrepp om detta högst underbara land. Han behöfver blott försätta sig på nyssbeskrifna ståndpunkt af upplysning – och icke ens det behöfver han, om han betänker, att han redan befinner sig på densamma – för att kunna föreställa sig Nightcapernas dagliga lif. Så husvarm i Nightcap han derigenom blir, kunde han kanske önska veta, hvar han och Nightcap egentligen äro hemma. Men utan afseende derpå, att en sådan kunskap åter skulle försätta honom ur det rätta medium – mellan mörker och skymning – så skulle ett förrådande af Nightcaps läge gifva öfriga Tidningar tillfälle att tillegna sig äfven dessa nyheter, och hindra oss från att härnäst fortsätta med underrättelser om Nightcapernas seder och inrättningar.

53 HELSINGFORS TIDNINGAR, HVILKA ...

Saima n:o 12 28. III 1846

Helsingfors Tidningar, hvilka för d. 20 Dec. 1845 efter en grundlig demonstration yttrade sig: »Korteligen, vi tro, att den Finska allmänheten ännu icke är mogen för den publicitet Saima påyrkat» o. s. v. har d. 21 Mars 1846 förklarar sig erkänna, »att allmänheten *bättre än de vågat hoppas* intresserar sig för ett dugligt blad med allvarliga ämnen.»

Den finska allmänheten, som ännu i December var omogen, har altså till Mars betydligt förkofrat sig, ja t. o. m. öfverträffat H. Ts. väntan! Huru lycklig bör icke allmänheten skatta sig, att hafva vunnit ett så ampelt erkännande. Och hvarigenom har väl allmänheten förtjänat detta bifall? – Vi hade förbisett, att allmänheten 1845 varit obeskedlig nog att requirera färre exemplar af H. Tidningar än förut. H. T. voro också för kloka att påminna derom, ehuru de ganska 40 noggrant afvägde öfriga blads debet och credit¹ Troligen har den Finska allmänheten nu godtgjort sin försummelse och dermed tillvunnit sig det citerade intyget om H. T:s belåtenhet. Äfven H. T. böra känna en ädel tillfredsställelse öfver allmänhetens oväntadt hastiga framsteg. Huru skulle de väl vara mindre under en sådan preceptors ledning? Vi medgifva för vår del, att, ehuru vi pipat H. T. just för att framlocka ett återtagande, lika löjligt och småsinnadt som påståendet, vi likväl blifvit öfverraskade af återtagandets ampla form.

50

¹ För Saima uppgäfvo H. T. prenumerantantalet per posto till 569 i st. för 604. »Hvarföre värdaste»? För att få säga: Saima har 50 prenumeranter mindre än förut. Till anförd summa hade ännu kunnat läggas 34 exemplar till resp. Postkontor, hvarigenom H. T. fått 12 exemplar mer än 1844. Monne icke H. T. i sitt eget prenumerantantal inberäknat dylika exemplar? O. S. A.